

چهارشنبه ۹ اسفند ۱۴۰۲ • ۱۶ صفحه • ۱۰ هزار تومان • دوره سوم • سال دوم • شماره ۴۵۷

www.hammihanonline.ir

روزنه گشایی علیه خلاص سازی

گفت و گو با مقصود فراستخواه

درباره مبانی نظری بیانیه ۱۱۰ کنشگر سیاسی و فرهنگی

گزارش
جامعه
۱۳-۱۴

فهرست سیاه

گزارشی میدانی از

وضعیت بیمارستان‌های فرسوده و ناپیمن

بازنده در خانه

با وجود شکست نیکی هبلی در ایالت خود

آیا او می‌تواند ترامپ را شکست دهد؟

مجموعه
سه جلدی
سالنامه هم‌میهن
منتشر می‌شود

تلفن سفارش آگهی:
۰۲۱ ۸۸۷۳۵۲۰۷
۰۹۱۳ ۲۴۴ ۶۷۲۷

گزارش
اقتصاد
۱۰-۱۱

دومینوی

کورش کمپانی‌ها

چگونه زمینه ورود دکنندگان غیر متخصص به حوزه موبایل فراهم شد؟

سرمقاله

فساد موبایلی حلقه یک زنجیر

هنگامی که از سیستمی بودن فساد سخن می‌گوییم، برخی برآشفته می‌شوند و اعتراض می‌کنند که این به معنای تن دادن آگاهانه یا ذینفع بودن سیستم و مدیران آن در فساد است. این برداشت از فساد سیستمی ناقص و نادرست است. چه بسا برخی از مدیران هم با فساد مخالف باشند و حتی ممکن است عزم خود را برای مبارزه با فساد هم جزم کرده باشند، ولی این عزم می‌تواند در مسیر انحراف قرار گیرد، زیرا با وجود مقررات نادرست یا تصویب آنها، ناخواسته موجب تشدید فساد می‌شوند. گزارش امروز هم‌میهن درباره تأثیر فسادآور یک مصوبه دولتی (واردات موبایل به ازای صادرات) در رواج فساد وارداتی و فروش تلفن همراه، نشان دهنده این واقعیت است، هر چند پیش از آن هم فساد به علت مقررات فسادزای دیگر وجود داشته، ولی مصوبه اخیر آن را تشدید کرده است. شکاف قیمتی میان ارز نیمایی با قیمت بازار آزاد، منطقی صدای صادرکنندگان را درمی‌آورد. هر چند آقای وزیر اقتصاد می‌گوید ما قیمت ارز بازار آزاد را به رسمیت نمی‌شناسیم، ولی این نگاه در عمل هیچ اهمیتی ندارد، زیرا قیمت ارز در بازار آزاد یک واقعیت است و به رسمیت نشناختن آن مثل این است که درجه دماسنج را به رسمیت نشناسیم! واقعیت سرما یا گرما منتظر به رسمیت نشناختن دماسنج نیست. به همین علت صادرکنندگان معترض می‌شوند، چون زیان فراوانی می‌بینند و در مقابل، این قیمت‌گذاری و شکاف به سود واردکنندگان به‌ویژه متقلبان است. در نتیجه مصوبه‌ای فسادزا را ابلاغ می‌کنند مبنی بر اینکه، صادرکنندگان کالا و خدمات می‌توانند با ارز خود موبایل وارد کنند. این مصوبه پس از چندین روزی بودن ارز، آغاز فساد جدیدی می‌شود، چون صادرکنندگان در واردات موبایل آشنا نیستند، واردکنندگان حرفه‌ای نیز وارد این بازی‌های غیرقانونی و اجاره کردن کارت بازرگانی نمی‌شوند. در این میان یک حفره جدی وجود می‌آید و کسانی مثل کورش کمپانی وارد ماجرا می‌شوند با انواع و اقسام کارها از جمله واردات موبایل‌های دست دوم، تنظیم افراد دارای قدرت و استفاده از وضعیت مردم، سفره یک کلاهبرداری بزرگ را به زبان کشور و مردم پهن می‌کنند و چون مدیریت‌های نظارتی را هم می‌توانند ساکت کنند، با تبلیغات و ترفندهای دیگر که مصوبه اخیر زمینه‌ساز آنهاست، سفره کلاهبرداری خود را از پول ملت پر کرده و قدری از آن را برای تبلیغات افراد ذی‌نفع می‌دهند و بقیه را برداشته و به خارج می‌روند. این اتفاقات به طور معمول تکرار می‌شود. فساد که در جریان مؤسسات مالی فرض‌الحسنه رخ داد و هزینه فراوانی را به نظام پولی و سپس تورم کشور بار کرد صدها برابر این فساد است. این موضوعی است که در گزارش نیز به آن اشاره شده است. هنگامی که این فسادها در قالب‌های گوناگون ولی مشابه تکرار می‌شود، فقط یک معنی دارد، اینکه زمینه‌های ساختاری و سیستمی فساد از عوامل و افراد مرتبط با فساد نقش مهم‌تری در بروز و رواج فساد دارد. هنگامی که این زمینه‌ها فراهم باشند، عوامل انسانی فساد نیز به‌راحتی فعال خواهند شد. به همین دلیل است که می‌گوییم مبارزه با فساد شرط لازم ولی ناکافی است. بنابراین در گام اول باید با این سیاست‌ها و مصوبات فسادزا مقابله کرد.

علی مطهری، مسعود پزشکیان و محمدباقر نوبخت
شاخص‌ترین کاندیداهای مخالف جریان حاکم هستند

۱۰۳ نامزد میانه‌رو

درس‌سراسر کشور

گزارش
انتخابات
۲۰۳

فراکسیون منتقد دولت

را تشکیل می‌دهیم

گفت و گو با سخنگویان احزاب کارگزاران
اعتماد ملی، اعتدال و توسعه و ندای ایرانیان
درباره نامزدی‌های معرفی شده
و احتمال موفقیت در انتخابات

یادداشت
سردبیر

از ۹ اسفند تا ۱۱ اسفند

محمدجواد روح

یکی از قضاوت‌ترین جملات سعدی - علیه‌الرحمه - همان است که فرمود: «قدر عاقبت کسی داند که به مصیبتی گرفتار آید». جملات سعدی گرچه حکیمانه و ماندگار است؛ اما آیه قرآن نیست که استثنای آن باشد. بشر بارها و بارها به مصیبت‌ها گرفتار شده و سپس، قدر عاقبت ندانسته و دیگر بار به مصیبت گرفتار شده است. شاید هم، منظور جمله سعدی بیشتر در سطح فردی و تجربه‌اندوزی شخصی است و نه رفتارشناسی اجتماعی؛ چنان‌که جایی دیگر می‌سراید:

مرد خردمند هنر پیشه‌را
عمر دو بایست در این روزگار
تا به یکی تجربه اندوختن
با دگری تجربه بردن به کار

به عبارتی، در نگاه سعدی نیز حتی در زندگی فردی، عمری باید بگذرد تا شاید تجربه‌های زیسته در عمر دیگر به کار آید. پس، عجیب نیست که در سطح اجتماعی، کار بسیار دشوارتر و پیچیده‌تر باشد. جامعه‌ای که در آن اقشار گوناگون با سطوح مختلف دانش و آگاهی از طبقات متفاوت ثروت و منزلت و دست‌بندی‌های طبیعی ناشی از سن و جنسیت با گرایش‌های فکری و وابستگی‌های قومی و عقیدتی متمایز و گاه متعارض حضور دارند و همین امر، تجربه‌های زیسته متنوعی را شکل می‌دهد که برآیندیابی و تجربه‌اندوزی جمعی را دشوار و گاه ممتنع می‌سازد. از این روست که در سطح اجتماعی، بسیار بیش از سطح فردی احتمال دارد جامعه قدر عاقبت نداند و بارها و بارها به مصیبت گرفتار آید.

در تاریخ سیاسی پس از انقلاب، نهم اسفندماه ۱۳۸۱ از مهمترین روزهایی است که می‌توان در آن، رد پای پرننگ قدرناشناسی جامعه از عاقبت را یافت و شناخت. در آن روز ماه آخر زمستان، دومین دوره انتخابات شوراهای شهر و روستا در نقاط مختلف ایران از جمله تهران برگزار شد. اسفندماه ۱۳۸۱ اما بیش از آنکه رنگ‌وبوی رفتن به استقبال بهار داشته باشد و امید و نشاط را میان مردمان برانگیزد، هوای زمستان را با خود داشت. نه فقط حال‌وهوای جامعه بس ناچوآمدانه سرد بود که گویی، خواب زمستانی اکثریت قریب‌به‌اتفاق مردمان را در ربود. چنین بود که در نهمین روز اسفند، آن‌گاه که قرار بود شهروندان تهرانی و کلات‌شهرها پای صندوق‌ها روند و برای دومین بار در دوران اصلاحات، اعضای شوراهای را برگزینند؛ گویی، خاک مرده بر شهر پاشیده بود. در پایتخت تنها ۵۶۲ هزار و ۵۲۲ نفر پای صندوق‌ها رفتند؛ در حالی که در دوره اول شوراهای (هفتم اسفندماه ۱۳۷۷)، یک میلیون و ۴۰۳ هزار و ۳۸۹ رای مأخوذه وجود داشت. به عبارتی، میزان شرکت‌کنندگان شوراهای دوم در تهران تقریباً یک‌سوم دوره نخست بود. این در حالی بود که آن دوره، به گفته شخصیت‌هایی چون دکتر ابراهیم یزدی (دبیرکل وقت نهضت آزادی ایران) آزادترین انتخابات پس از جمهوری اسلامی بود که در آن به لطف ریگکرد دموکراتیک مجلس ششم و دولت خاتمی، احزاب مختلف اصلاح‌طلب و اپوزیسیون (از جمله جبهه مشارکت، کارگزاران سازندگی، همبستگی و نهضت آزادی) توانستند لیست‌های اختصاصی خود را معرفی کنند.

شکست از راه شورش هم‌میهن